

SUOMENMINIPOSSUYHDISTYS RY

Sikaruusu rokote tulisi pitää voimassa. Ensimmäinen rokote otetaan 3kk iässä ja tehoste noin pari kuukautta tästä. Rokote suositellaan otettavan 6kk välein. Sikaruusun aiheuttaa maaperässä oleva bakteeri joka tarttuu sulasta maasta possuun.

Sikakapi on yleisin possun ulkoloisista. Oireista näkyvin on kova kutina ja possu raaputtaa yleensä itseään vähän väliä johonkin, myös korviin muodostuu tummaa paksua eritettä normaalia enemmän. Sikakapin hoitona annetaan yleensä piikki jonka vaikuttavana aineena toimii imervektiini. Tavallisin käytäntö on että piikki uusitaan kahden viikon päästä ja se pistetään sian niskaan.

Ulkoloiisiin tarkoitettu piikki vaikuttaa myös useimpiin sisäloisiin muttei kaikkiin. Siksi possu onkin hyvä lääkitä myös sisäloisia vastaan. Otathan yhteyttä eläinlääkäriisi rokote ja loishäätö asioissa jotta saat sopivat lääkkeet ja annostukset.

Minisika on erittäin ennakkoluuloinen eläin uusia tilanteita ja paikkoja ja ihmisiä kohtaan joten eläinlääkäri reissut voivat stressata sitä todella paljon. Siksi monet valitsevatkin lääkärin käymään kotona, näin välttyään esimerkiksi auto matkoilta.

Ylipaino on yleinen minisian vaiva. Ylipainoon liittyy kaikenlaisia ongelmia joten sitä on helpompi välttää alusta alkaen, laihduttaminen voi olla hankalaa.

Kotiruokaa (turvotetut viljat, kasvikset, hedelmät jne.) syöville possuille on hyvä antaa lisävitamiinia, yleisin vitamiini on lasten Multi-tabs jonka annostus on 1 tabetti päivittäin.

Possulla tulee olla aina puhdasta vettä saatavilla. Juomaveden tulee olla laadultaan ihmisen juomavedeksi kelpaavaa. Jos juomavettä ei ole saatavilla voi possu sairastua jopa krooniseen ruokasuolamyrkytykseen.

Sialla ei ole hikirauhasia joten ne eivät hikoile iankaan. Siksi sika onkin kesällä riippuvainen ulkoisista tekijöistä lämmönsätelyssään, se tarvii kuumalla varjoa sekä jonkin kosteikon jossa se voi rypeä ja viilentää itseään. Sika voi saada jopa lämpöhalvauksen ja pahimmassa tapauksessa se voidaan joutua lopettamaan. Kuumaan autoon sikaa ei saa jättää ja kesän helteillä on oltava varjo, näin lämpöhalvaus voidaan ennaltaehkäistä.

Minipossuja ei saa koskaan nostaa pelkistä jaloista, se voi johtaa helposti nivelten sijoiltaanmenoon. Se voi aiheuttaa myös alaselän vaurioita.

Sorkanhoitoa tulee harjoittaa jo pienestä asti jotta possu tottuu käsittelyyn. Sorkkia tulee leikata ja tarkastaa niiden kunto. Sorkkien ylikasvu aiheuttaa monia ongelmia sekä sorkat voivat tulehtua.

Possuilla on hampaita jo syntyessään. Sille kasvaa ensin maitohampaat joita on 28kpl. Maitohampaat vaihtuvat pysyviin ja ensimmäiset pysyvät hampaat tulevatkin jo 4kk iässä. Kaikki hampaat tulisi vaihtua pysyviksi 20kk ikään mennessä.

Torahampaat kasvavat kaikilla sioilla mutta yleensä kastroimattomilla karjuilla hampaat ovat isot ja paksut, emakoilla ja leikoilla hampaat ovat yleensä vähempi kasvuiset. Torahampaita suositellaan leikattavaksi kerran pari vuodessa ettei possu saa tehtyä vahinkoa niillä toisille sioille, ihmisille tai jopa itselleen.

Ylensyönti on sialle ominainen piirre, jota omistajan tulee hillitä. Pohjattoman vatsan omaava sika syö kaiken joten koiranruokasäkit ja muut mahdolliset tulee piilottaa ja ruokakomerot lukita jottei possu pääse ruokiin käsiksi. Ylensyönyt porsas on tuskaisan näköinen ja se kävelee selkä köyryssä. Possun tulee paastota vuorokausi ja sille voi syöttää kaasunmuodostumista estäviä lääkkeitä, luonnonjogurttia tai parafiiniöljyä.

Minisioilla voi esiintyä erilaisia silmävaivoja. Esimerkiksi ylipainoisella possulla silmien ympärille kertyvät ihopoimut aiheuttavat ongelmia, myös taittunut ripsi voi olla todellinen riesa ja aiheuttaa lääkäri reissun, silmävuodot ovat yleisin oire joka ilmenee. Ruskea erite silloin tällöin on täysin normaalia "reviirin" merkkkaus vuotoa jolloin possu saattaakin erinäisiin esineisiin tai rakenteisiin silmällään/päällään hinkata jotta eritettä tarttuisi niihin. Liiallinen vuoto voi olla merkki esimerkiksi tulehduksesta.

Silmiä voi puhdistaa ensihoitona tai tarvittaessa pyyhkimällä niitä puhtaalla vanulapulla joka on kasteltu keitetystä vedestä.

Joskus possun iho voi kuivua ja sitä voi rasvata. Hyviä esimerkkejä ovat Helosan, Tummeli sekä muut perusvoiteet, pahemmissa haavaumissa voi käyttää esimerkiksi Bepanthenia. Myös ruokavalioon voi lisätä rasvahappoja mutta kannattaa muistaa niiden korkea energia pitoisuus joka voi lihottaa.

Minisian korvassa on normaalisti ruskeaa eritettä. Jos possu pitää päätään vinossa kannattaa korvat puhdistaa, toki korvia voi puhdistaa muulloinkin mutta liian hanakka puhtaana pitokin tuo omia ongelmiaan. Puhdistukseen käy koirien ja kissojen korvien puhdistusaineet joilla kastellaan paperi tai vanulappu ja pyöritellään sitä sormen avulla korvassa.

Possun anestesia eli rauhoitus/nukutus on haastavaa, sitä ei jokainen lääkäri useinkaan joudu tekemään. Tilanteen vaatiessa kannattanee kysellä eri eläinlääkäreiltä nukutuksesta ja löytää oma hoitava lääkäriinsä joka suostuu rauhoituksen tekemään. Häätötilanteissa ota aina yhteys lähimpään mahdolliseen lääkäriin!

Karju porsaat on yleisimmin kastroitu jo ennen uudelle omistajalle siirtymistä. Kastrointi tehdään eläinlääkärin toimesta joten kasvattajan on huomattavasti helpompi löytää leikkaava lääkäri toimenpidettä suorittamaan kuin yksittäisten possujen omistajien.

Myös emakon voi steriloida. Toimenpiteen suorittamisesta voi keskustella eri eläinlääkäreiden kanssa.

Sian normaali ruumiinlämpö on 38-40 astetta ja lämpötila mitataan sian peräsuolesta kuumemittarilla.

Evira tiedottaa sikojen omistajia tarttuvista eläintaudeista ja internetistä voi mahdollisia uutisia seurata itsekin. Uusien omistajien kannattaa etsiä ajoissa possulleen sopiva lääkäri.

Suomen Miniipossuyhdistys ry.

Finska Minigrisföreningen r.l.